

"Het "leugentje" regeert"

Bekend is: "De leugen regeert!" als televisieprogramma, gepresenteerd door Felix Meurders of mogelijk als het citaat van koningin Beatrix, dat ze als een kritische noot uitte tegenover de journalistiek in 1999.

De verkleining naar leugentje geeft al aan dat ik er hier die zware lading niet aan wil geven. Ook doel ik niet op het "leugentje naar bestwil" dat meestal gebruikt wordt om de onderlinge contacten aangenaam te houden.

Nee, ik doel meer op de onwaarheid die gebruikt wordt om een verhaal smeug te maken. Het zijn overdrijvingen en fantasieën die zo ver van de werkelijkheid afstaan dat ze onmiddellijk de lachspieren in werking zetten. Sommige mensen zijn daar meester in en ontpoppen zich als een bron waaruit een aangenaam spraakmakend water stroomt en waaromheen iedereen zich geamuseerd verzamelt. Zij zijn op zijn best in een groep bij een bepaalde sfeer, waarin niet "Das Word zum Sonntag" het onderwerp van gesprek is.

In het verleden gaf ik leiding aan een trimgroep waarbinnen zich een dergelijk persoon ophield. Na afloop van de trainingen in het bos verzamelden we in een blokhut en dronken daar thee. Cees, een trouw deelnemer beheerste het metier als verteller van het volksverhaal als geen ander. Ook zijn persoonlijke uitstraling en vertelkunst dreven zijn presentaties naar grotere aandacht. Cees had een volle kop ravenzwart golvend haar en een gaaf wit gebit opgesierd met enkele gouden tanden, die hij voortdurend aan zijn geboeide luisteraars toonde.

Wij noemden hen ook de zigeuner, wat hij loyaal als compliment opnam.

Als hij dan zo, gezeten op een houtblok, aan het vertellen was ontbraken de klanken van jankende violen en het knetterende kampvuur. Wij waanden ons dan als een soort nomaden.

Voor trimmers, die nog wat onbestendig waren in hun sportieve vastberadenheid, was Cees een bindende factor. Het was gezellig en je kon er lachen. Niet alleen na afloop maar ook tijdens het sporten was Cees een meester van de kwinkslag.

Eens hadden we het over de centrale verwarming en kachels. Toen Cees opmerkte dat er niets ging boven de originele platte buis. Zijn pleidooi voor het antiek, dat naar zijn gevoel niet direct de overtuigende bijval kreeg, werd kracht bij gezet met de volgende opmerking:

"Ons moeder gooide er eens een houtblok op, die DERIE, DRIE VOLLE DAGEN BRANDDE en toen ze de derde dag het deksel opende vloog er nog UNNE UIL uit!"

We hadden het eens over vissen en jagen zonder vergunning en Cees doorbrak het redelijk serieuze met de volgende verrijking: "Een maat van mij (meestal noemde hij ook een naam) zat eens aan de rivierkant te vissen. Plotseling had hij beet en goed beet. Zijn hengel boog maximaal onder het gewicht van de vis tot deze zich ineens als een katapult strekte. De vis vloog met grote snelheid in een weide boog, aan het snoer, over hem heen het grasland in, waar hij nog een haas dodelijk trof. De man kwam met een gevarieerde dubbele vangst thuis!"

Dit zijn twee verhalen die ik mij nog herinner en die Cees zo in de groep gooide. Afgezien van het plezier dat hij daarmee bracht, was het ook een bindende kracht voor de trimgroep, hetgeen ik altijd in hem heb gewaardeerd.

© januari 2011, Mijler, BasicPublishing.nl